

## POINTER LA POINTER.

Dacă vom considera că **T1** este un tip oarecare de date, în loc de:

```
T1 tab[100];
```

putem folosi în program

```
T1* tab;
```

cu alocarea de memorie corespunzătoare:

```
tab=(T1*)aloca1d(100*sizeof(T1));
```

Dacă, așa cum am considerat și în lucrarea anterioară, **T1** este definit prin **typedef** ca un pointer la **T**, adică prin definiția de tip:

```
typedef T* T1;
```

atunci vom avea, de fapt, declarația:

```
T** tab;
```

Adică, un pointer la pointer la **T**.

În acest caz, trebuie să facem alocare dinamică atât pentru tabloul de pointeri (pe care l-am înlocuit cu un pointer), cât și pentru fiecare element al tabloului (care este un pointer).

După ce am terminat de lucrat cu un anumit pointer, trebuie să eliberăm zona de memorie alocată pentru fiecare pointer (ca element al unui tablou) și pentru tabloul de pointeri în ansamblul său.

Un pointer la pointer poate fi echivalat cu un tablou bidimensional (o matrice). Atunci când ne referim la matrice alocate dinamic, ne referim de fapt la tipul de dată pointer la pointer la **T** (**T** este tipul elementelor matricei).

## TEMA 1

### Problema nr. 1.1

Să se scrie un program care citește de la tastatură o matrice alocată dinamic și o scrie în fișierul **matrice.out**.

### Problema nr. 1.2

Să se scrie un program care citește de la tastatură două matrice alocate dinamic, le afișează pe monitor și apoi calculează suma celor două matrice și afișează matricea rezultată.

Programul va fi scris în două variante:

Prima variantă: funcția de citire primește ca parametri doi întregi și un pointer la pointer și nu returnează nimic.

A doua variantă: funcția de citire primește ca parametri doi întregi și returnează un pointer la pointer.

În ambele cazuri, funcția de calcul a sumei primește ca parametri doi pointeri la pointer și doi întregi și returnează un pointer la pointer.

## TEMA 2

### Problema nr. 2.1

Se dă o matrice reală, de dimensiune  $n \times m$ , care se citește din fișierul **in.txt** și pentru care se face alocare dinamică. Să se ordoneze crescător liniile matricei luând în considerare elementul maxim al liniei.

Date de test:

Matricea care trebuie ordonată:

|   |   |    |
|---|---|----|
| 2 | 5 | 6  |
| 1 | 1 | 0  |
| 3 | 1 | -3 |

Matricea ordonată:

|   |   |    |
|---|---|----|
| 1 | 1 | 0  |
| 3 | 1 | -3 |
| 2 | 5 | 6  |

Programul se va rezolva prin intermediul unui proiect și se vor scrie funcții pentru: alocare cu verificarea alocării (funcția **aloca1d** din curs), alocare dinamică pentru o matrice (privită ca pointer la pointer), dealocare memorie pentru matrice, citire matrice, afișare matrice, ordonare matrice, determinare element maxim de pe o linie, interschimbare a două linii. Toate funcțiile vor folosi operații de lucru cu pointeri.

Funcția de interschimbare linii are prototipul:

```
void swap(TIP **I1, TIP **I2);
```

unde TIP este tipul elementelor matricei (stabilit de utilizator).

Apelul funcției **swap** se face prin instrucțiunea:

```
swap(&a[i], &a[i+1])
```

dacă matricea considerată este **a**.

### Problema nr. 2.2

Să se definească tipul de dată MATRICE (asociat unei matrice cu elemente reale) ca o structură care cuprinde:

- numele matricei memorat prin intermediul unui pointer (numele este format din mai multe caractere);
- numărul de linii și numărul de coloane care sunt numere întregi fără semn;
- elementele matricei (de tip real) stocate într-o zonă de memorie alocată dinamic (printr-un pointer la pointer)

Să se scrie un program care pentru o matrice

1. citește de la tastatură numele matricei (unul sau mai multe caractere);
2. stochează toate informațiile referitoare la matrice într-o structură de tip MATRICE, citind de la tastatură numărul de linii și de coloane și elementele matricei;
3. afișează pe linii matricea citită (fiecare element cu câte 3 zecimale);
4. afișează un meniu care dă posibilitatea utilizatorului să aleagă una din următoarele prelucrări:

a) ordonarea matricei astfel încât elementele de pe diagonala principală să fie în secvență crescătoare

b) ordonarea matricei astfel încât elementele de pe diagonala secundară să fie în secvență descrescătoare

c) ordonarea matricei astfel încât elementele de pe linia mediană verticală să fie în secvență crescătoare (în cazul în care matricea are un număr impar de coloane).

Programul poate face o singură prelucrare în funcție de opțiunea utilizatorului și va trebui scris astfel încât să permită prelucrarea mai multor seturi de date.

**Observații:**

- 1) Punctajul maxim se acordă pentru rezolvarea **CORECTĂ** a fiecărei subprobleme.

**Barem de notare**

|                                                                                                                                                                                         |             |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------|
| 1.Încărcarea informațiilor într-o structură de tip MATRICE (funcția primește ca parametru numele matricei – un pointer și returnează o structură de tip MATRICE)                        | 1,0         |
| 2. Alocarea corectă de spațiu de memorie pentru pointeri (nume și matrice)                                                                                                              | 1,0         |
| 3. Citirea elementelor matricei (într-o funcție care primește ca parametri două numere naturale și returnează un pointer la pointer la real)                                            | 1,0         |
| 4. Afișarea pe monitor a matricei citite (funcția are un parametru – un pointer la o structură de tip MATRICE și nu returnează nimic)                                                   | 0,5         |
| 5. Scrierea meniului de prelucrare (funcția nu are nici un parametru și returnează un număr care reprezintă numărul opțiunii de prelucrare)                                             | 0,5         |
| 6. posibilitatea de reluare a programului (prelucrarea mai multor seturi de date)                                                                                                       | 0,5         |
| 7. Folosire proiect (corect)                                                                                                                                                            | 0,5         |
| 8. Fișier header (corect și complet)                                                                                                                                                    | 0,4         |
| 8a. Definirea corectă a structurii de tip MATRICE                                                                                                                                       | 0,1         |
| 9. Funcția main (complet – inclusiv eliberarea corectă a zonelor de memorie folosite)                                                                                                   | 1,0         |
| 10. Interschimbarea valorilor a doi vectori de reali (funcția primește ca parametri doi pointeri la pointer la real și nu returnează nimic) – funcție folosită în funcțiile de ordonare | 0,5         |
| 11. Ordonarea (prin metoda bulelor) după diagonala principală (funcția primește ca parametru un pointer la o structură de tip MATRICE și nu returnează nimic)                           | 1,0         |
| 12. Ordonarea (prin metoda bulelor) după diagonala secundară (funcția primește ca parametru un pointer la o structură de tip MATRICE și nu returnează nimic)                            | 1,0         |
| 13. Ordonarea (prin metoda bulelor) după linia mediană verticală (funcția primește ca parametru un pointer la o structură de tip MATRICE și nu returnează nimic)                        | 1,0         |
| <b>TOTAL TABEL</b>                                                                                                                                                                      | <b>10 p</b> |